

ISSN 1843-9845

nr. 11 - ianuarie 2009

REVISTA AEPADO

www.aepado.ro

Asociația Europeană Pentru Apărarea Drepturilor Omului

Adevarul despre fiinta in viziunea lui Parmenide

STAN Elena - profesor

Grup Scolar Maneciu, judetul Prahova

„Caci nu poti ajunge gandirea fara a intalni fiinta care se exprima in ea. Deoarece nu exista nimic in afara de Fiinta si nu va exista nimic in afara de ea. Fiindca soarta insasi a dispus ca ea sa fie intreaga si nemiscata”.

Gandirea nu poate fi disociata de corpul celui care o emite, dar nici de fiinta sa, cu toate datele ei existentiale.

Rationamentul filozofic este corect si pentru ideile emise intr-un context socio-cultural de un geniu si care fac parte din patrimoniul umanitatii.

In afara fiintei sale nu ar fi fost emisa solutia respectiva de viata! O idee revolutionara este filtrata, decantata in compartimentele psiho-emotionale si cognitive ale celui care o emite si ia nastere intr-un suport material.

Gandirea este sinonima cu sistemul etic normativ interior. Parmenide gaseste o solutie echilibrata pentru a defini omul, anticipand ideile pluralismului etic: materialul si spiritualul au aceeasi importanta atunci cand definesc o fiinta, iar intre ele trebuie sa existe armonie deplina, nu anarhie!

Apreciezi o idee, o forma de gandire cand „ai intalnit fiinta care se exprima in ea!”

Aici nu este vorba de „intalnirea fizica” propriu-zisa, ci de faptul ca in ideile lui Platon gasesc de fapt „amprente” existentei sale fizice pe acest pamant.

Corpul devine sediul gandirii, nu mai este balastul care nu permite spiritului sa se inalte, care este erodat in permanenta de trecerea ireversibila a timpului, de ploaie si ger, de boala si de batranete!

De aici se nasc o serie de intrebari!

Ce ar trebui sa apreciem mai mult la omul superior: gandirea revolutionara, energia cu care si-a impus ideile sau frumusetea fizica?

Unui scriitor trebuie sa i se aprecieze opera sau sa-i fie analizata „la microscop” viata personala?

Un raspuns intelept alege calea de mijloc, asa cum a apreciat Parmenide : „...o fiinta este impletita in toate partile ei asa ca masa unei sfere perfect rotunde, egala in toate directiile fata de centru. Fiindca ea nu poate fi aici sau acolo mai mare sau mai mica.”

Nu este nevoie sa citim aprecierile istoricilor literari privind viata poetului M. Eminescu, despre dezamagirile din dragoste marturisesc poeziile sale!

Uneori opera reflecta intreaga fiinta a creatorului! Pondere egala a materiei si spiritului in om poate fi demonstrata prin faptul ca oricat de ascutite sunt gandurile unui individ si intelepte rationamentele, el nu se poate sustrage mortii, si oricat de frumos si rezistent din punct de vedere fizic ar fi un om, el nu-si permite luxul de a inceta sa gandeasca pentru ca gandirea este formula de supravietuire adoptata de o fiinta in anumite circumstante si care tine cont de datele sale existentiale!

Fiinta, cu toate componentele sale este o sfera. Atunci cand se indeparteaza/ amputeaza o parte din ea, dispare perfectiunea initiala!

(NOTA: Traducerea textului a fost facuta de Aurel Iordanescu)

A.S. E. V. I. T.

Activitati scolare extracurriculare pentru valorificarea interculturala a traditiilor

BECHERESCU Mariana

Director Scoala nr. 13, Craiova

Coordonator proiect ASEVIT

„Lasati copilul sa vada, sa auda, sa descopere, sa se ridice si sa se insele. Nu folositi cuvinte cand actiunea, faptul in sine sunt posibile.”

Pestalozzi

La Scoala cu clasele I-VIII Nr. 13 Craiova s-a desfasurat in anul 2007 proiectul **ASEVIT** (*Activitati scolare extracurriculare pentru valorificarea interculturala a traditiilor*), proiect ce a facut parte din categoria proiectelor PGDS (415-15-PGDS-DOLJ-2007-C/U) si incadrat in categoria celor care sprijina imbunatatirea procesului de predare-invatare prin activitati extracurriculare.

In cadrul acestui proiect s-au desfasurat mai multe activitati avand ca scop valorificarea unor traditii interculturale

pe principiul educatiei democratice: dezbateri, vizite, intalniri cu „depozitari” romani si romi, activitati de creatie, sezatoare, excursie tematica, activitati practice sau programe artistice interculturale. S-a urmarit formarea unei atitudini pozitive a elevilor si parintilor fata de necesitatea educatiei intr-o societate democratica precum si dezvoltarea sentimentelor si a capacitatii de comunicare si cooperare in grupuri eterogene prin cunoasterea unor elemente ale culturii traditionale romanesti si rome.

„Cum arata un bun cetatean european” este una dintre activitati ce si-a propus evidentierea contextului european in care ne aflam, a rolului pe care il au comunitatile traditionale de romi in viata europeana si a Europei in viata romilor. Pentru romi Europa nu e necunoscuta ca spatiu fizic ramanand descoperirea ei sub alte aspecte: istorie, institutii, rol, multiculturalitate etc. Insa toate activitatile au promovat valori interculturale, au pus accent pe necesitatea coexistentei diferitelor culturi, a evitarii conflictelor etnice si a nationalismului. Elevii au putut recunoaste cazuri care evidenziaza inegalitatea, injustitia, rasismul, stereotipurile si prejudecatile. S-a acordat o atentie deosebita evidentierii procesului de integrare, a faptului ca dezvoltarea si imbogatirea propriei culturi se poate realiza numai prin dialog intercultural si nu prin exprimarea si manifestarea elementelor culturale in numai in cadrul etniei.

„Descoperiti, apreciati si bucurati-va de traditii” a fost motto-ul proiectului ca un indemn pentru toti, romani si romi, de a nu uita obiceiurile si datinile strabune si de a le face cunoscute oriunde in lume.

Proiectul a constituit un moment de cunoastere si recunoastere a identitatii. In acelasi timp acesta a reprezentat un punct de plecare pentru extinderea parteneriatului cu alte institutii de educatie si cultura din tara si din Europa ca o solutie posibila a pastrarii unei identitati proprii in multitudinea de culturi ce interactioneaza reciproc.

Implementarea proiectului a generat schimbari in comportamentul civic al elevilor, a contribuit la cresterea motivatiei acestora pentru participarea la actul educational si la extinderea parteneriatelor cu alte unitati scolare si institutii. De asemenea a imbogatit orizontul spiritual al participantilor si a amplificat increderea si stima de sine. Abordarea sau realizarea unor astfel de actiuni cu caracter intercultural a reprezentat pentru unii o provocare, pentru altii – o experienta, pentru multi - o sansa, pentru toti-un castig.

Aceste activitati scolare extracurriculare pentru valorificarea interculturala a traditiilor ar putea fi dezvoltate la nivelul fiecarui judet sau regiune si cu siguranta rezultatele vor releva marea varietate si frumusetate a traditiilor poporului roman, unele uitate si pe cale de disparitie.

Comunismul – moment de cumpana al istoriei romanesti

BREZOIU Gabriel Andrei

Clasa a XII-a

Colegiul National de Informatica „Tudor Vianu”, Bucuresti

Coordonator de proiect - AEPADO

<http://gabybrezoiu.blogspot.com/>

Aparent, ideologia comunista vine in beneficiul maselor prin eliminarea proprietatii private si prin stabilirea unei asa-zise egalitati materiale si in drepturi intre toti cetatenii. In profunzime, acest sistem este o inselatorie ascunsa in spatele unei perdele ce infatiseaza egalitate intre toti membrii societatii si cu radacini mult prea adanci in strafundurile culturii, civilizatiei si spiritualitatii romanesti.

In pofida unei pozitionari geografice oarecum neprielnice a Romaniei, in sfera de influenta a trei mari imperii (Otoman, Rus, Habsburgic) dornice sa ocupe acest teritoriu, tara noastra ramane, dupa cel de-al doilea razboi mondial, sub influenta Uniunii Sovietice care impune regimul comunist ale carui rani adanci raman nevindecate si dupa 19 ani de tranzitie.

Din punct de vedere cultural si economic s-a produs o ruptura de Occidentul atat de dezvoltat in acest domeniu si a impins tara noastra treptat spre prapastia mediocritatii si a saraciei profunde.

Privind situatia din punctul de vedere al populatiei, se remarca un regres intelectual (mai ales din cauza faptului ca cei din conducerea PCR nu aveau niciun fel de pregatire in domeniu, iar intelectualii erau marginalizati).

In acea perioada, singura cale de „progres” pe scara sociala era acceptarea ideologiei comuniste, colaborarea cu structurile partidului, calitatea de informator si respectarea ordinelor, mentalitatii si a stereotipelor conducerii.

Din punctul meu de vedere, neavand contact direct cu aceasta situatie, consider aceasta problema o rana foarte adanca adusa tuturor planurilor spiritualitatii romanesti, nevindecata inca, oarecum ignorata in prezent si ale carei cicatrici se vad si dupa 19 ani de democratie.

Prin intermediul cenzurii au fost reduse la tacere strigatele disperate ale romanii inabusite de jugul sovietic care era dornica de libertate de gandire, de exprimare si de actiune. Securitatea a fost elementul care a asigurat pedepsirea

sau chiar anihilarea opozantilor. Prin aceste modalitati, comunistii au reusit sa isi impuna opiniile, ideile, mentalitatea.

O prima consecinta a acestui regim politic sunt oamenii limitati, obligati sa ramana in „cusca” impusa de comunisti, fara a avea contact cu Occidentul, niste oameni ce se temeau de faptul ca ar putea fi descoperita antipatia simtita fata de regim si ar putea fi pedepsiti din aceasta cauza. Oarecum, unii au ramas cu aceasta frica.

Imaginea Romaniei in strainatate a fost grav afectata in timpul regimului comunist. Imprumuturile externe au denigrat si ele aceasta imagine atat de sifonata de faptul ca ne aflam sub influenta sovietica. Incercarea de a returna aceste imprumuturi prin rationalizarea hranei si a energiei a fost picatura care a umplut paharul si unul din motivele principale ale prabusirii dictaturii ceausiste.

Existenta partidului unic a fost o lovitura grea data clasei politice romanesti careia ii ramaneau trei optiuni: intrarea in structurile PCR (implicit renuntarea la propria ideologie si acceptarea ideilor si a viziunii comuniste), ramanerea in opozitie (si riscul de a fi anihilat de catre Securitate) sau iesirea din politica.

De aceea, nu incapa indoiala ca in acea perioada, Romania a mers pe un drum gresit, fiind condusa de niste oameni fara pregatire politica, administrativa sau intelectuala si indoctrinati cu viziunea comunista.

In statele vest-europene, trecerea de la regalitate la democratie s-a realizat mult mai usor. De aceea avem atat de mult de recuperat si consider ca intrarea tarii noastre in structurile Uniunii Europene si in Organizatia Pactului Atlanticului de Nord este un pas remarcabil in evolutia societatii romanesti deoarece influenta celorlalte state membre isi va face cat de curand prezenta.

Totusi, ridic un semnal de alarma asupra pastrarii valorilor culturii si spiritualitatii romanesti ale carei particularitati nu trebuie pierdute deoarece reprezinta cel mai de pret tezaur al spatiului carpato-danubiano-pontic.

„Cum ma afecteaza pe mine comunismul acum dupa 19 ani de la prabusirea lui?” este intrebarea pe care ar trebui sa si-o puna fiecare tanar. Periodic, mass-media explodeaza din cauza descoperirii faptului ca unele persoane marcante au fost colaboratori ai Securitatii. Acest lucru este cat se poate de trist deoarece a durat atat timp aceste „investigatii” si inca nu s-au terminat. Deasemenea se atrage atentia opiniei publice de la unele probleme mai importante si este folosita ca instrument de manipulare si de denigrare a unor personalitati.

Un alt aspect dureros este acela ca dupa 19 ani inca se mai vad urmele lasate de comunism in Romania si orice tanar care nu a avut contact direct cu regimul poate afla si constientiza raul facut.

Revolutia din decembrie 1989 este momentul in care populatia nu a mai suportat jugul ceausist si s-a revoltat pentru o viata mai buna. Cu toate acestea, este foarte trist faptul ca a fost nevoie de jertfa atator tineri pentru a elimina acest regim.

Totusi, sunt si elemente care nu au putut fi alterate de comunism: constiinta nationala si valorile spiritualitatii romanesti (valorile trecutului, traditii si obiceiuri) si este de datoria noastra sa le conservam si sa le imbunatatim in continuare.

CURTEA AFRICANA A DREPTURILOR OMULUI **- intre teorie si realitate –**

ROSU Andreea Maria

Masterand, MASTER II Recherche
Drept european si international al drepturilor omului
Facultatea de Drept, Universitatea Montpellier I, Franta

“Nasterea unei noi instante pentru protectia drepturilor omului va reprezenta intotdeauna un motiv de bucurie pentru aparatorii unei lumi caracterizata de pace si respect fata de drepturile umane. Dupa crearea Curtii Penale Internationale ce vizeaza sanctionarea responsabilitatii individuale a celor mai mari criminali, asistam cu mare interes la primii pasi facuti de Curtea Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor, ce vizeaza sanctionarea responsabilitatii internationale a Statelor ce-si incalca obligatiile.

Considerand faptul ca garantarea pacii si securitatii presupune inevitabil lupta contra impunitatii si respectul inconditional al drepturilor Omului, punerea in functiune a Curtii Africane a Drepturilor Omului si Popoarelor este purtatoare de speranta pentru continentul African.”

Daca cel putin in teorie au fost trecute primele obstacole legate de acceptarea ideii crearii unei astfel de Curtii, precum si cele legate de compunerea, competenta si atributiile acesteia, in practica raman, insa, multe obstacole de surmontat in ceea ce priveste functionalitatea reala a Curtii.

I) Curtea Africana a Drepturilor Omului – un succes pe hartie

Crearea Curtii Africane a Drepturilor Omului si Popoarelor reprezinta un pas esential spre punerea in functiune a unui sistem coerent si eficace de protectie a drepturilor omului pe continentul african. Aceasta noua etapa este menita sa consolideze edificiul deja existent constituit din Carta Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor pentru a caror promovare si protectie functioneaza Comisia Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor.

Odata Organizatia Unitatii Africane (OUA) creata prin Carta de la Addis Abeba din 25 mai 1963 (ulterior transformata in Uniunea Africana (UA) pe 26 mai 2001), mai ramanea totusi o mare lacuna pentru dezvoltarea dreptului regional african, precum si pentru problematica drepturilor omului in general. Astfel, prin adoptarea Cartei Africane a Drepturilor Omului si Popoarelor la Nairobi pe 27 iunie 1981, a fost instituit un catalog al drepturilor omului puternic impregnat de traditiile istorice si valorile civilizatiilor africane.

Ideea de a crea o Curte Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor a luat nastere inca din 1961 cand, la Conferinta juristilor africani din Lagos, Nigeria, s-a convenit faptul ca este necesara o Carta a drepturilor omului acompaniata de o Curte. Cu toate acestea, atunci cand Adunarea Sefilor de Stat si de Guvern a adoptat Carta Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor in 1981, propunerea instituirii unei Curti a fost inlocuita cu cea a instituirii unei Comisii ce avea sa fie responsabila cu promovarea si garantarea protectiei drepturilor omului. Astfel, la inceput Comisia a fost singurul organ destinat sa protejeze si sa promoveze drepturile omului pe continentul african.

Comisia, devenita operationala din 2 noiembrie 1987, cu sediul la Banjul, Gambia, are un dublu mandat, si anume: promovarea si protectia drepturilor omului pe continentul african (conform art. 45 al Cartei). In cadrul acesteia activeaza 11 membri ce isi indeplinesc functiile in nume propriu, independent si nu in calitate de reprezentanti ai statelor ai caror cetateni sunt.

Cu toate acestea, de-a lungul timpului, ONG-urile active in domeniul drepturilor omului au constatat, si chiar insasi Organizatia Unitatii Africane a recunoscut oficial in 1994, laba eficacitate a Comisiei pentru rolul asumat. Astfel, a fost readusa in discutie necesitatea de a redacta un Protocol la Carta Africana pentru crearea unei Curti Africane. Astfel, la Conferinta Sefilor de Stat si de Guvern tinuta in iunie 1994 in Tunis a fost demarat oficial procesul de elaborare a Protocolului la Carta Africana pentru crearea unei Curti Africane. Insa, abia incepand cu data de 25 ianuarie 2004, data intrarii in vigoare a Protocolului de creare a Curtii Africane a Drepturilor Omului si Popoarelor, putem vorbi despre un nou organ pentru protectia drepturilor omului in Africa, organ ce completeaza si consolideaza rolul Comisiei Africane a Drepturilor Omului si Popoarelor.

Ca urmare a propunerii Presedintelui Adunarii UA si a Presedintelui Republicii federale Nigeria, Olusegun Obasanjo, Uniunea Africana a decis in iulie 2004 sa fuzioneze Curtea Africana si Curtea de justitie intr-o singura Curte. Astfel, la 2 iulie 2006 primii 11 judecatori au depus juramantul, iar sediul temporar al Curtii Africane a fost stabilit in Arusha, Tanzania in septembrie 2007. Cu toate acestea, Curtea va fi pe deplin operationala decat dupa adoptarea Regulamentului Intern si recrutarea functionarilor.

Creata in scopul de a atenua din slabiciunile Comisiei Africane si de a completa functiile acesteia de protectie, Curtea a fost investita cu trei competente majore :

- competenta *consultativa*
- competenta de a rezolva conflictele pe *cale amiabila*, conform articolului 9 din Protocol si
- competenta *contencioasa*, in virtutea articolelor 3, 5, 6 si 7 din Protocol.

Desi o serie de prevederi referitoare la sezina si la procedura in fata Curtii au fost introduse in Protocolul de creare a acesteia, prevederi mai detaliate vor trebui stabilite in Regulamentul Intern pe care il va adopta prin consultare cu Comisia. In principiu, conditiile de admisibilitate a plangerilor in fata Curtii sunt aceleasi cu cele in fata Comisiei, deoarece articolul 6.2 din Protocol face trimitere la dispozitiile articolului 56 din Carta referitor la conditiile de admisibilitate a comunicatiilor in fata Comisiei Africane.

Curtea Africana este astfel competenta sa judece plangerile inaintate de Comisia Africana, de statele parti care au un interes in cauza si de organizatiile interguvernamentale africane. In schimb, Curtea Africana nu poate primi plangeri direct de la particulari si de la ONG-urile cu statut de observator pe langa Comisia Africana, decat daca statul parte in cauza a declarat in prealabil ca le recunoaste acest drept. In concret, particularii si ONG-urile cu statut de observatori pe langa Comisia Africana pot sesiza direct Curtea Africana daca statul in cauza, parte la Protocol, a facut o declaratie in baza articolului 34.6 din Protocol prin care autorizeaza un astfel de demers, ca urmare a acceptarii competentei Curtii de a judeca astfel de plangeri.

Daca la o prima vedere Curtea reprezinta un progres clar pentru protectia drepturilor omului pe continentul african, raman totusi o serie de aspecte invaluite in ambiguitate, sau chiar netratate de Protocol. Astfel, ni se pare just sa ne interogam in ce masura Curtea conceputa pana in acest moment, va fi complet operationala si se va ridica la inaltimea sperantelor pe care le aduce.

II) Provocarea realitatii – o Curte Africana a Drepturilor Omului operationala

Un prim aspect ce ridica semne de intrebare in ceea ce priveste adevarata evolutie ce o reprezinta Curtea, este cel al statutului victimelor in fata Curtii. Astfel, nici in fata Curtii nu vor avea calitatea de reclamant, decat in anumite conditii restrictive. Va fi putin probabil ca statele membre sa accepte cu usurita competenta Curtii pentru a judeca plangerile inaintate de victime direct sau alte persoane fizice si ONG-uri.

Pe de alta parte, in cazul in care Comisia sesizeaza Curtea, aceasta devine parte in cauza. Insa, din lectura Protocolului, nu rezulta cu claritate pozitia pretinsei victime, daca aceasta dobandeste sau nu calitatea de parte in litigiu, si in consecinta, daca va avea sau nu dreptul de a se adresa Curtii.

Acest aspect nu este lipsit de importanta, probleme ridicandu-se si in cazul rezolvarii amiabile a litigiilor. Daca victimele nu au calitatea de parte in litigiu, atunci nu va exista nici un motiv pentru a impiedica ajungerea la un acord amiabil fara consimtamantul victimei. Prin urmare, se pune problema drepturilor victimelor in cadrul procedurii in fata Curtii si devine clar faptul ca este necesara o analiza in profunzime din partea judecatorilor Curtii ce au datoria de a asigura protejarea drepturilor omului.

De indata ce Curtea considera o plangere drept admisibila, aceasta are de ales intre a trimite cauza de care a luat cunostinta Comisiei Africane, sau a o judeca pe fond. Prin aceasta prevedere este evidentiata complementaritatea dintre Curte si Comisie in indeplinirea functiei de protectie a drepturilor omului. Si totusi, ne putem intreba in ce masura s-ar justifica trimiterea cauzei la Comisie, odata ce Curtea a fost sesizata. Cel mai probabil conditiile unui astfel de transfer vor fi definite in Regulamentul Intern si de catre jurisprudenta. In fine, daca noua Curte decide sa retina cauza, aceasta fie poate incerca rezolvarea diferendului pe cale amiabila, fie poate examina cazul direct pe cale contencioasa.

Protocolul pastreaza o oarecare incertitudine si in ceea ce priveste statutul acordurilor amiabile incheiate cu participarea Curtii Africane. Conform Protocolului, hotararile Curtii sunt obligatorii pentru partile in litigiu. Prin urmare, impartasim opinia Dl. Ulrik Splid, expert juridic la Institutul Danez pentru Drepturile Omului, conform careia este recomandabil ca acordurile amiabile sa aiba acelasi statut ca si hotararile acesteia. O solutie in acest sens ar putea fi confirmarea acordurilor amiabile de catre Curtea Africana prin intermediul unei hotarari, astfel dobandind caracterul obligatoriu.

O alta problema cu care se confrunta Curtea Africana rezulta si din indelungata si anevoioasa etapa necesara adoptarii si intrarii in vigoare a Protocolului ce ii da nastere – 10 ani incepand din 1994 cu redactarea protocolului, pentru a se finaliza in 2004 cu intrarea in vigoare a acestuia. Din pacate, acest progres ingreunat nu se opreste aici, dificultati intampinand si pentru intrarea sa efectiva in functiune.

In ceea ce priveste compunerea Curtii, in formula initiala aceasta era compusa din 11 judecatori alesi pentru un mandat de 6 ani, dintre judecatorii propusi de statele membre. Procesul de desemnare a judecatorilor a demarat inca din 4 mai 2004, iar Statele membre au fost invitate sa propuna candidatii pentru Curtea Africana incepand cu 30 noiembrie 2005. Din pacate, procesul a fost intrerupt prin decizia Conferintei Sefilor de Stat si Guvern reunita la Addis Abeba, Etiopia intre 6-8 iulie 2004, de a fuziona Curtea Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor si Curtea de Justitie Africana. In cele din urma, Comisia Uniunii Africane a reusit sa organizeze ceremonia de depunere a juramantului in data de 2 iulie 2006, in cadrul reuniunii Conferintei Sefilor de Stat si de Guvern tinuta la Banjul, Republica Gambia.

Din motive ce tin de organizare si lipsa de timp, Curtea nu a fost in masura sa isi aleaga membrii biroului la prima sa sesiune tinuta la Banjul, Gambia intre 3 si 5 iulie 2006, ci a reportat rezolvarea acestei probleme pentru cea de-a doua sesiune. Cu ocazia acestei a doua sesiune ce s-a desfasurat la Addis Abeba, Etiopia intre 18 si 21 septembrie 2006, Curtea si-a constituit Biroul, numindu-i pe Dl. Gérard Niyungeko in functia de Presedinte al Curtii si pe Dl. Modibo Tounty Guindo in functia de Vice-presedinte.

Un obstacol in calea functionarii sale l-a reprezentat un alt organ jurisdictional al Uniunii Africane, si anume Curtea de Justitie Africana, organ cu competente ce ar putea interfera cu cele ale Curtii Africane a Drepturilor Omului.

Anumite dispozitii din Actul constitutiv al Curtii de Justitie fac referinta explicita la drepturile omului, in mod special art. 3h ce acorda drept obiectiv Statelor membre ale Uniunii Africane „*promovarea si protectia drepturilor omului si popoarelor in conformitate cu Carta Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor si cu alte instrumente pertinente relative la drepturile omului*”. In baza acestei prevederi, Curtea de Justitie s-ar fi putut vedea pusa in situatia de a statua asupra nepunerii in aplicare a acestui obiectiv de catre unul dintre Statele membre.

Aceasta dualitate de jurisdictie ar fi creat dificultati, mai ales interpretarile si judecatile diferite privind aceasi problema de drept. Juristii au sustinut aceasta pozitie cu ocazia reuniunilor preparatoare pentru adoptarea Protocolului Curtii de Justitie in aprilie si iunie 2003. Cu toate acestea, Consiliul executiv al Uniunii Africane a decis mentinerea celor doua curti distincte, aducand drept argument in acest sens mandatele distincte ale fiecareia. In ciuda acestui arbitraj, Sefii de Stat si de Guvern ai Uniunii Africane au luat decizia in iulie 2004 de a fuziona Curtea Africana si Curtea de Justitie intr-o singura Curte.

Daca decizia de fuziune poate fi explicata pe considerente de simplitate institutionala si de restrictii financiare, Federatia Internationala pentru Drepturile Omului (FIDH) si-a exprimat opinia conform careia aceasta decizie este

prejudiciabila nu numai pentru punerea sa in functiune efectiva, ci si pentru victimele incalcarii drepturilor omului.

De altfel, aceasta decizie nu a facut decat sa intarzie si mai mult inceperea activitatii Curtii Africane. In cele din urma in iulie 2008 a fost adoptat Protocolul privind statutul Curtii Africane de Justitie si a Drepturilor Omului, curtea rezultata in urma fuziunii. Statutul prevede printre altele, noua compozitie a Curtii din 16 judecatori, structurarea acesteia in doua Sectiuni: o sectiune pentru *Afaceri Generale* si una pentru *Drepturile Omului*, ambele compuse din 8 judecatori, precum si faptul ca ii incumba Curtii sarcina de a-si redacta propriul Regulament Intern.

Cu toate ca in ianuarie 2007 Curtea a prezentat primul sau raport de activitate pentru anul 2006, inceperea efectiva a activitatii juridictionale a acesteia este mult intarziata. Conform raportului catre Adunarea Uniunii Africane, in anul 2006 Curtea a progresat prin organizarea a 3 sesiuni in urma carora a procedat la alegerea presedintelui si a vice-presedintelui, a intreprins discutii pentru stabilirea bugetului si a aparatului administrativ, a continuat discutiile cu guvernul Tanzaniei pentru stabilirea sediului in Arusha, capitala Tanzaniei, insa demersurile pentru instalarea efectiva a Curtii sunt inca insuficiente.

Nici pana la aceasta data Curtea nu a fost in masura de a-si recruta personalul grefei. In decursul primei sale sesiuni aceasta a acceptat ca functia de Grefier sa fie exercitata interimar de catre Biroul Consilierului juridic al Comisiei Uniunii Africane, pana la recrutarea propriului birou.

Nici in ceea ce priveste adoptarea Regulamentului Interior al Curtii nu s-au inregistrat progrese semnificative. Doar in cadrul celei de-a treia sesiuni din 11-20 decembrie 2006 s-a demarat analiza proiectului de Regulament Intern, prima parte a acestuia fiind adoptata dupa prima lectura.

Dupa cum insasi Curtea afirma in Raportul catre Adunarea Uniunii Africane, demararea activitatilor Curtii a fost in primul rand impiedicata de dependenta sa fata de Comisia Uniunii Africane in ceea ce priveste punerea in miscare a anumitor actiuni. Aceasta dependenta rezulta din faptul ca la momentul actual, Curtea nu dispune de personal de asistenta si de resurse umane proprii. Desi Curtea a fost dotata cu un buget legal votat pentru anul 2006, in realitate acesta nu a putut fi executat decat cu interventia serviciilor financiare ale Comisiei. In acelasi mod, Curtea nu isi va putea recruta personalul de asistenta decat cu ajutorul tehnic din partea serviciilor competente ale Comisiei Uniunii Africane.

Concluzie

Prin crearea acestei Curti, Uniunea Africana a primit in dotare o instanta ce completeaza rolul Comisiei, menita sa permita o mai buna protectia a drepturilor Omului pe continentul african. Daca pentru instituirea acestui sistem regional de protectie a drepturilor omului, un rol esential a fost jucat de organizatiile non-guvernamentale, acestea trebuie sa continue sa fie prezente si vigilente pentru a-i asigura buna functionare.

Bibliografie:

- Raportul de activitate al Curtii pentru anul 2006*, adoptat in cea de-a 8-a sesiune a Curtii la Addis Abeba, Etiopia, 29-30 ianuarie 2007
Proiectul de Protocol privind Statutul Curtii Africane de Justitie si a Drepturilor Omului, adoptat de catre Statele membre ale Uniunii Africane la cea de-a 11-a Sesiune a Adunarii Uniunii la Sharm El-Sheikh, 1 iulie 2008
FIDH (Federatia Internationala pentru Drepturile Omului) - *Ghidul Curtii Africane a Drepturilor Omului si Popoarelor – 10 chei pentru a intelege si a utiliza Curtea Africana a Drepturilor Omului si Popoarelor*, 2004 (disponibil pe www.fidh.org)
U. SPLID – *African Human Rights Complaints Handling Mechanisms. A descriptive analysis*, Danish Institute for Human Rights, february 2008.

Femeia non-femeie

VANTIU Adrian Calin
consilier psihologic

Nu pot sa ma las provocat de sabloanele generate de cliseele si stereotipiile romanesc-promovate ale prezentei, importantei, indispensabilitatii de tot ceea ce inseamna femeia - respir, lacrima, intangibil, geneza, plenitudine, supravietuire,...

Voi incerca sa creionez, inasa, ceea ce s-ar intampla, ceea ce ar inexistea, ceea ce ar aduce o viata fara EA - femeia. Echivalentul ar putea fi regasit, eventual, doar in aria Esdemonei, care, constienta ca va disparea, cere sa "lasciate mi morire" - "Othello"- Verdi.

Repet: ceea ce s-ar intampla in absenta femeii!!! Tu, barbatule, vei supravietui, vei simti din nou atingerea usoara a cearceafului si vei sti ca ai supravietuit, mai tare decat timpul si miscarea care-ti scurteaza viata, cu fiecare clipa de destin, intre paralizie si dezlantuire e trasata linia vietii tale: aventura femeii. Iti vei inchipui, fara de femeie fiind, ca cea mai buna masura de prevedere, de non-esistenta e sa nu te mai misti vreodata. Nici in cearceaful altora, nic in cel ala femeii tale. O sa te inchipui imobil, dezgolit de iubire, de afect, de suflet. Altfel spus, la adapost de primejdia femeii, de intamplarea intalnirii ei, de incertitudinea si haosul ce-l provoaca absentia ei.

Dar, EA a disparut. Astamparul tau n-o sa opreasca timpul care se scurge fara ea, fara tine, cu toate ca il nascocesti din nou si din nou, si-l masori, fie in trecut, fie in viitor. Niciodata in prezent. Este timpul care-ti neaga imobilitatea si te supune pericolului....oh, nebun aventurier, ai inceput sa-ti masori viteza iubirii in secundele timpului-femeie.

Da, timpul-femeie fara EA! Timpul pe care, in absenta ei, a femeii, incerci sa-l inventezi tocmai pentru a putea supravietui. Ca sa-ti dai iluzia unei permanente pe pamant. Timpul pe care creierul tau o sa-l creeze observand mereu alternanta luminii si a tenebrei pe cadranul somnului fara de EA-Femeia. Retinand imaginile placiditatii amenintate de ingramadirea concentrata si neagra din nou, de descarcarile trecute de ploaie, de neindoielnica aparitie a curcubeului-femeie; ascultand chemarile ciclice ale animalelor in muntii mintii tale, strigand semnele timpului de non-femeie, urletul vremii de doliu, zgomotul timpului de sarbatoare. In sfarsit, tot numind timpul, vorbind despre timp, gandind timpul inexistent al unui univers pe care nu poti si nu ti se permite a-l cunoaste, te gandesti la EA - Femeia. Femeia-timp. Femeia-curcubeu.

Femeia-respir. Femeia-lacrima. Este, aparent, facil de a intelege sinonimia. Femeie.Timp. N-au avut niciodata inceput si nu o sa aiba nicicand sfarsit. Nu s-au nascut. Nu vor disparea. Dar, exista. Prin respir. Prin lacrima. Si, nici timpul, nici femeia, nu vor afla niciodata ca o sa inventez masura infinitului, ca si rezerva de ratiune, pentru a nu le pierde. Timpul. Femeia. Timpul-femeie.

Dar, daca, din prea multa dragoste voi inventa si voi masura o femeie, un timp care nu exista?

Atunci, si numai atunci, o sa inventez un non-timp-femeie care nu exista, dar, care, ma va ajuta sa stiu, sa disting, sa judec, sa calculez, sa-mi imaginez, sa prevad, sa sfarsesc prin a ma trezi, a gandi ce incumba absenta, pierderea, inexistentia ei - a Femeii. Voi sfarsi prin a gandi ceea ce n-o sa aiba alta realitate decat cea creata de disparitia, inexistentia ei.

Doar dupa acest cataclism vei reusi sa revii la realitate, vei avea capacitatea de a te bucura de sisterea, de respirul, de lacrima, de parfumul, de carnalul, de prezenta ei. A Femeii. Femeia fara de timp. Fara de spatiu. Pur si simplu, Femeie.

Si, va trebui sa-i ridici o mie de temple, va trebui sa dictezi o mie de legi, sa adori o mie de zei, sa pictezi o mie de tablouri, sa dezintegrezi o mie de atomi pentru a realiza ca nu poti sa iubesti decat O femeie.Si, vei face toate acestea pentru ca esti pierdut fara Ea. Femeia...

In cautarea *ethos*-ului european

GHEORGHILA Diana - Andreea

Absolventă - Facultatea de Drept, Universitatea Bucuresti
Coordonator de proiect- AEPADO

Intr-o posibila definitie, conceptul de *ethos* european face referire la un set general acceptat de valori formale si informale, dar si caracteristici stabilite de-a lungul unei perioade indelungate, capabile sa dea forma asteptarilor si sa justifice comportamentul unei comunitati de indivizi sau entitati statale.

In demersul de a intelege aceasta notiune, trebuie avute in vedere o serie de attribute ale acesteia, precum continuitatea, intinderea in timp si gradul de acceptare generala. Astfel, *ethos*-ul, de la crearea sa, cunoaste schimbari in timp pentru a putea raspunde nevoilor societale si politice, dar reuseste intotdeauna sa se reinventeze prin revigorarea elementelor sale. De exemplu, intr-un articol din 1971, *Ronald Inglehart* face referire la o revolutie silentioasa ce consta intr-un salt de la valorile materiale la valori post-materiale (pace mondiala, grija pentru mediu), salt ce ar fost cauzat de o perioada de bunastare economica in care o noua generatie a fost „socializata”.

Totodata, *ethos*-ul nu poate fi operational decat dupa implinirea unei perioade indelungate de timp, necesare pentru crearea, intelegerea promovarea si actuala sa implementare, deoarece isi va putea exercisa functiile doar prin impamantarea in constiinta colectiva. Spre exemplu, in sfera delicata a credintelor religioase, Uniunea Europeana ar trebui sa se limiteze la construirea unui cadru care sa incurajeze dialogul intre marile curente: Islam, Crestinism si Mozaism.

In incercarea de a enumera elementele *ethos*-ului se poate observa ca acesta nu poate fi limitat la un singur tip de concepte, dar mai mult, nu poate fi limitat deloc, deoarece tipologia care da forma continutului este multipla, printre izvoarele necodificate putand fi amintite filozofia greaca, dreptul roman, religia, cultura si moralitatea. In acest context, trebuie evidentiat faptul ca insusi efectul valorilor nu poate fi judecat cu adevarat decat odata cu trecerea timpului, astfel cum in cazul iluminismului, care a fost initial catalogat drept o trecere de la gandirea dogmatica la progres si flexibilitate, ulterior, unii autori precum *Theodore Adorno* au exprimat ideea ca instrumentalizarea ratiunii a creat in fapt efectul contrar.

In ceea ce priveste izvoarele codificate ale *ethos*-ului european, acestea pot fi grupate in valori, pe de-o parte, precum valorile generale ca respectarea drepturilor omului, libertate, democratie, egalitate, domnia legii sau principii ca subsidiaritatea si proportionalitatea, respectarea identitatii nationale, autonomia institutiilor comunitare, si caracteristici,

pe de alta parte, precum pluralism, non-discriminare, toleranta. In lumina discutiilor abordate la nivel comunitar, in zilele noastre, statele membre sunt din ce in ce mai preocupate de delimitarea valorilor de caracteristici, in virtutea posibilitatii de a deschide o procedura de suspendare a drepturilor unui stat membru in ipoteza in care acel stat nu-si indeplineste obligatiile legate de valori, inasa nu si de caracteristici.

Ethos-ul european, desi are o existenta aproape efemera, indeplineste anumite functii in constructia europeana; conform unei functii de legitimare, justifica intentiile, comportamentul si chiar mobilizarea resurselor in atingerea obiectivelor comunitare. Un deficit de legitimitate europeana poate fi surmontat numai printr-un *ethos* comun, astfel cum solidaritatea, in ciuda sau datorita laturii ei de stanga, poate constitui o resursa de revigorare in perioade de criza, Carta sociala europeanaa lui Jacques Delors de la sfarsitul anilor 80 fiind un astfel de exemplu.

Ethos-ul mai are si o functie de coeziune, aducand popoarele si statele impreuna, inchide prapastia dintre ambiitiile politice si vointa societatii. Relatia dintre state si societate este importanta, asa cum evedentia *Michel Foucault* prin conceptul de biopolitica, ca o preocupare continua a guvernantilor pentru sanatatea, demografia si moralitatea populatiei. Daca cele patru libertati fundamentale create ar fi exploatare de populatie in sfera biopoliticului, ar fi evident decalajul dintre biopolitica nationala si cea supranationala, pe masura ce statele pierd controlul cresterii populatiei si a moralitatii.

Totodata, *ethos*-ul este o preconditionie a atingerii unui scop, valorile ajung sa contureze un tel, care odata realizat si perpetuat ajunge la randul sau un *ethos*; dar si un criteriu util in analiza si evaluarea performantelor comunitatii. In acest sens, *ethos*-ul, in cazul unei cereri de aderare la Uniunea Europeana, va fi unul dintre cele mai importante standarde de urmarit in examinarea sanselor si a situatiei unui stat de a deveni membru.

Nu in cele din urma, *ethos*-ul are o functie descriptiva, deoarece prezenta sa sta marturie unui anumit nivel de dezvoltare economica si sociala a comunitatii. Prin acesta se poate face o analiza a evolutiei societatii, a gradului de coeziune sau de constientizare la nivel colectiv.

In privinta dinamicii, formarea si cristalizarea *ethos*-ului se bazeaza pe trei surse: religia, morala si dreptul, inasa viitorul sau este direct conditionat de acuratetea realizarii scopurilor comunitare. Astfel, o valoare este prin ea inasa un tel uneori, iar telul devine valoare.

Inasa valorile nu au utilitate practica daca nu sunt protejate, iar in contextul actual cel mai eficient mod de protectie se dovedeste a fi sanctiunea, in cazul nerespectarii. Asadar, consacraea la nivel european a *ethos*-ului trebuie controlata si sanctionata atat la nivel national, cat si international, cel mai adesea prin institutii specializate, ca de exemplu Curtea de Justitie a Comunitatilor Europene, Curtea Europeana a Drepturilor Omului sau Curtea Penala Internationala; mai interesant pare inasa mecanismul propriu al Uniunii Europene de sanctionare a statelor pentru nerespectarea valorilor si drepturilor consacrate la nivel comunitar, si anume posibilitatea de suspendare a votului unui stat in cadrul comunitatilor, deoarece ceea ce initial a reprezentat o conditie de aderare se transforma ulterior intr-o sabie a lui *Damocles*, gata oricand sa inlature orice posibila amenintare la ingritatea sistemului de valori europene.

Adiacent integrarii se pot evedentia doua subprocese simultane, atat la nivelul institutiilor comunitare, cat si la nivelul statelor membre: asimilarea si acomodarea.

Intr-o prima faza, statele membre trec printr-un proces de asimilare a *ethos*-ului european prin adoptarea *acquis*-ului comunitar care a fost stabilit conform metodei comunitare (pilonul I) si metodei interguvernamentale (pilonul al II-lea si al III-lea) si in functie de un anumit moment al integrarii. De exemplu, in procesul de extindere, un stat candidat incepe prin a semna un acord de asociere cu Uniunea Europeana, apoi trebuie sa deschida negocieri, pentru ca, dupa o perioada rezonabila de timp pentru ambele parti, *ethos*-ul Uniunii sa fie implementat in cel national; dupa aceasta faza, statul va semna tratatul de aderare care constituie inceputul perioadei de cristalizare a *ethos*-ului european in acel stat.

Intr-o a doua faza, Uniunea Europeana trece printr-un proces de acomodare cu aportul noilor valori din statul proaspat integrat prin mentinerea unui cadru caracterizat de o neutralitate „binevoitoare” fata de valorile nationale. Acest proces este de asemenea important pentru formarea sau, de ce nu, reformarea identitatilor nationale.

In privinta perspectivelor *ethos*-ului in Uniunea Europeana, trebuie avut in vedere ca viitorul acestuia este determinat de obiectivele pe care UE si le propune, cu atat mai mult in contextul unui numar destul de mare de state doritoare sa adere la proiectul european. Asadar, printre aceste obiective putem numara consolidarea importantei valorilor in procesul de aderare la UE. Totodata, *ethos*-ul ar putea ajuta Comunitatile Europene in elaborarea unei politici de vecinatate coerente, dar si in acoperirea deficitului democratic prin reafirmarea egalitatii democratice a cetatenilor si a democratiei reprezentative sau participative. Nu trebuie uitata nici teoria lui *Pierre Rosanvallon*, conform careia ceea ce aparent este distructiv, ca valorile negative (furia cetatenilor indreptata impotriva guvernantilor), reprezinta de fapt *ethos*-ul unei noi democratii, unei antidemocratii care evolueaza catre populism, o democratie in care neincrederea publica este adesea folosita pana in punctul in care actul de guvernare poate fi afectat de prea multa precautie sau chiar teama. Pentru ca UE sa evite astfel de extreme, trebuie sa se axeze pe consolidarea unui *ethos* destul de puternic, ce nu poate fi cladit decat prin reformarea institutiilor de-a lungul unor perspective democratice si a unor proceduri mai transparente.

Astfel cum este citat adesea, cel mai pesimist scenariu pentru o societate fragmentata ar fi de a actiona in maniera celulelor teroriste care nu interactioneaza decat cu acele entitati care impartasesc valorile lor. Acesta este pericolul caruia Uniunea Europeana ar trebui sa-i acorde atentie si sa incerce sa-l evite.

Pentru a concludiona, este necesara evidentierea celor mai importante aspecte ale *ethos*-ului european, si anume: rolul sau de liant intre populatia Europei si obiectivele comunitare, calitatea sa de motor al unei comunitati care pune in comun resurse pentru a atinge obiective comune si, nu in ultimul rand, rolul sau de criteriu principal al extinderii europene.

Managementul calitatii in invatamant depinde de competenta didactica

MAZILU Mirela - conf. univ. dr.

MITROI Sabina - prep.univ.dr.

Universitatea din Craiova
Centrul Universitar Drobeta Turnu Severin

Motto:

„Daca ai impresia ca educatia e scumpa,
atunci sa vezi cum e ignoranta”. - Andy Mc Intyre

Managementul educational isi contureaza propriul continut prin preluarea si valorificarea conceptului elaborat din perspectiva economica, sociologica, psihosociala, pe terenul concret al educatiei si al scolii, devenind o activitate psihosociala distincta din punct de vedere calitativ.

Astfel, managementul educatiei poate fi considerat „*acea disciplina stiintifica, de esenta pedagogica, elaborata printr-o strategie de tip interdisciplinar, angajata in studiul evenimentelor ce intervin in decizia organizarii unei activitati pedagogice determinate si in gestionarea programelor educative*”.

Se creeaza, astfel, premise pentru o **conducere globala** (vizeaza ansamblul elementelor abordate in interdependenta lor functional-structurala), **optima** (vizeaza pilotarea sistemului prin valorificarea la maximum a resurselor) si **strategica** (vizeaza dezvoltarea sistemului pe termen lung prin inovarea continua a structurilor sale).

Prin procesarea functiilor conducerii la nivelul resurselor specifice sistemului educational si procesului de invatamant, pedagogia moderna identifica pentru managementul formarii si perfectionarii profesionale urmatoarele **functii**:

- de planificare – organizare a sistemului de invatamant;
- de orientare – indrumare metodologica a procesului de invatamant,
- functia de reglare – autoreglare a sistemului si a procesului de invatamant.

Functia de planificare – organizare a sistemului de invatamant agajeaza valorificarea eficienta a resurselor umane, materiale, informationale prin „reflectia” asupra actiunii viitoare (planificarea), cu scop prospectiv (strategic) si ameliorativ (tactic), precum si prin crearea unor structuri si instrumente decizionale care faciliteaza conexiunile intercompartimentale.

Functia de orientare metodologica a procesului de invatamant vizeaza evaluarea si, pe baza acesteia, evolutia calitatii spre nivelul maxim al dimensiunii operationale a sistemului si procesului de invatamant mizeaza perfectionarea cadrelor didactice, realizata la nivel micro si macrostructural, precum si cercetarea pedagogica consacrata optimizarii continue a activitatii instructiv-educative.

Normativitatea managementului educational este concretizata printr-un ansamblu de principii necesare pentru eficientizarea sociala a activitatii de formare – dezvoltare permanenta a personalitatii, la toate nivelurile ierarhice ale sistemului si ale procesului de invatamant. Ilustrative sunt:

- principiul conducerii strategice globale a sistemului si procesului de invatamant;
- principiul conducerii eficiente a sistemului si procesului de invatamant, prin actiuni de informare-evaluare-comunicare manageriala;
- principiul conducerii ierarhice a sistemului (vizeaza interdependenta functiilor si structurilor asumate la nivel social si evidentiaza prioritatea functiilor manageriale in raport cu structurile manageriale);
- principiul conducerii complexe a sistemului si procesului de invatamant (evidentiaza caracterul unitar al conducerii manageriale).

Aceasta succinta prezentare, in plan conceptual, a managementului educational evidentiaza faptul ca acesta are o evolutie bine conturata in ansamblul disciplinelor socio-umane, individualizandu-se, in contextul disciplinelor

manageriale, prin continut si functii proprii. Specificitatea sa este conferita de particularitatile proprii procesului educational si factorilor implicati in exercitarea acestuia.

Caracterul stiintific al managementului educational rezulta din orizontul interpretativ performant in care este investigata, condusa, evaluata si reglata educatia, privita atat ca sistem, cat si ca proces de proiectare si realizare. La nivelul triadei functionale, reprezentata prin functiile enuntate anterior, managementul educational dobandeste atributele managementului calitatii totale. Prin triada functionala se realizeaza, de fapt, planificarea calitatii, tinerea acesteia sub control si imbunatatirea ei continua.

Ca management al calitatii, managementul educational devine un instrument stiintific generator de viitor, performanta si eficienta, o paradigma relativ noua de abordare a pedagogiei, o treapta metodologica necesara pentru realizarea eficientei in activitatea de formare si dezvoltare a personalitatii umane.

Managementul calitati totale este un concept aplicat cu succes in toate sectoarele social-economice. **TQM** (Total Quality Management) – managementul calitatii totale imbina filosofia orientala, respectiv cea japoneza, cu cea vestica, respectiv americana, precum si precizia, respectiv know-how-ul dintre cele doua parti ale Globului. Niciuna dintre cele doua culturi, luate separat, nu au toate raspunsurile. Evolutia acestui concept demonstreaza fara doar si poate puterea efortului comun.

Patrunderea managementului calitatii totale in sectorul invatamantului este fireasca deoarece, ca si celelalte domenii ale vietii economice si sociale, acest sector parcurge un proces de identificare a unor metode deosebit de eficiente pentru a face fata cu succes schimbarilor actuale, precum si de a previziona si a proiecta ameliorarea unor situatii ce pot aparea in viitor.

Privind procesul de invatamant ca parte integranta a activitatii de prestare a serviciilor pentru societate, se poate porni analiza de la un concept de baza: **CALITATEA**.

Ce este calitatea? Cel mai simplu raspuns ar fi: o resursa; in cazul nostru, aceasta resursa implica gradul de profesionalism al cadrelor didactice, modul de reactie al elevului, precum si materializarea relatiilor profesor-elev in comportamente de calitate pe termen lung.

In lucrarile de specialitate, notiunea de dascal este asociata cu cea de manager, iar clasa de elevi este privita ca o organizatie cu un anumit specific din punct de vedere al culturii organizationale.

Pe scurt, un model de management al calitatii totale la clasa de elevi presupune:

- **Implicare:** din partea cadrului didactic, al colectivului de cadre in care acesta isi desfasoara activitatea, al conducerii si nu in ultimul rand al parintilor;
- **Comunicare:** privita ca esenta a imbunatatirii calitatii triunghiului profesor-elev-parinte;
- **Cultura:** componenta de baza la toate nivelurile in cadrul institutiilor de invatamant.

Schimbarea culturii organizationale, comunicarea si implicarea la toate nivelurile organizationale reprezinta partea „SOFT” a managementului calitatii totale, procesul propriu zis de obtinere a comportamentelor pozitive actuale si de perspectiva.

Procesul in sine trebuie sa fie inconjurat de asa numitele necesitati manageriale „HARD”.

- **Sisteme** necesare analizelor preliminarii care sa asigure faptul ca implementarea managementului calitatii totale la nivelul clasei de elevi poate fi pusa in aplicare;
- **Unelte:** pentru analiza, corelare si masurare:
  1. Metode statistice – controlul desfasurarii procesului de invatamant, actiuni corective
  2. Histograme – arata care sunt, in principiu, variatiile procesului
  3. Diagrama fluxului de desfasurare a procesului – arata cum se desfasoara secvential procesul
  4. Analiza Pareto – indica probleme majore
  5. Diagrama cauza – efect (Ishikawa) & brainstorming – permit analiza cauzelor problemelor si genereaza solutii
  6. Diagrama scatter – indica relatia dintre doi factori
  7. Harti de control al proceselor – indica variatiile care trebuie controlate si cum anume
  8. Echipe: consilii de imbunatatire a calitatii procesului
- lata, schematic, principalele componente ale managementului calitatii totale, elementele HARD si SOFT, precum si conexiunile dintre acestea.

Managementul calitatii totale este o abordare manageriala destinata imbunatatirii competitivitatii, flexibilitatii, eficacitatii institutiei de invatamant. Pentru indeplinirea acestui deziderat, fiecare colectiv de elevi trebuie sa-si canalizeze eforturile comune catre atingerea acelorasi obiective, constientizand faptul ca fiecare persoana si fiecare activitate afecteaza si sunt la randul lor afectate de catre ceilalti.

Obiectivul final al acestui tip de abordare manageriala il reprezinta comportamentul de calitate pe plan profesional si social, comportament care poate fi obtinut intr-un timp mai scurt si fara eforturi irosite, tocmai datorita acestei abordari. In formarea acestui comportament cadrul didactic trebuie sa ia in considerare factorii care influenteaza

comportamentul unei persoane: factorii de mediu și cei individuali. Matematic spus:

Comportamentul = $f(M, I)$ unde M – mediul, I – individualitatea

În ceea ce privește factorii de mediu, aceștia exercită o presiune constantă asupra personalității în formare a elevilor. Are loc o presiune exercitată de mediul extern, prin componentele sale:

- Grupuri întemeiate pe baza unor relații afectiv-simpatice
- Alte grupuri cu care individul ia contact

Totodată poate fi identificată o presiune a mediului intern, datorită particularităților următoarelor componente:

- Sistemul managerial aplicat la clasă
- Structura colectivului de elevi
- Experiența socială
- Comportamentul de grup

Factorii individuali acționează prin două categorii de elemente: externe și personale. Componentele externe sunt următoarele:

- Valori ale culturii
- Speranțe
- Supoziții

Elementele personale se referă la:

- Personalitate
- Stil
- Inteligență

Cadrul didactic care reușește să acționeze la nivelul acelor factori care perturbă un anumit comportament și să amelioreze efectul acestora prin consiliere, se poate spune că a început cu brio implementarea managementului calității totale. Dacă identifică modalități de accentuare a efectelor pozitive date de acțiunea unui complex de factori din cele menționate, comportamentul de calitate se permanentizează, controlul extern pierzând mult teren în favoarea autocontrolului, a motivației intrinseci, a interesului pe termen lung pentru procesul de învățare.

Concluzionând, autonomia, participarea, inițiativa, motivația, pluralismul, sunt cele mai importante avantaje pe care le oferă descentralizarea, cu condiția aplicării în perspectiva „didacticii noi” a unei strategii manageriale coerente, ce nu se poate realiza „de la sine”, „ad-hoc”, ci prin eliminarea conformismului, rutinei lipsei de motivație, strategiei excesive și autoritare, eliminării inegalităților dintre unitățile de învățământ etc.

Toate acestea pot și trebuie să fie evitate printr-o strategie managerială adecvată, printr-un management de echipă.

Bibliografie

- (1) Mitroi Mirela - *Situația educațională actuală*, Analele Universității „Eftimie Murgu” din Reșița, Noiembrie, 1999
- (2) Mitroi Mirela - *Metodica predării geografiei în învățământul preuniversitar*, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1999
- (3) *Managementul educațional pentru instituțiile de învățământ*, Ministerul Educației și Cercetării, Institutul de Științe ale Educației, București, 2001.

Ordonanța lui Boc, care deocamdată a făcut poc!

GHEMES Dan

S.C. REMAT MURES S.A., Targu Mures
Coordonator Departament Comercial
www.danghemes.blogspot.com

De două lucruri nu scăpăm: de moarte și de impozite!

Romanul se pare că nu vrea să scape nici de locul de muncă la stat. Mulți dintre noi vor să moară la serviciul cald de la stat.

Guvernul Boc a adoptat, la sfârșitul anului 2008, ordonanța de urgență care stabilește că nimeni nu mai poate beneficia simultan de pensie și salariu de la o instituție de stat. Ordonanța a fost publicată în Monitorul Oficial pe data de 4 ianuarie, iar persoanele care intră sub incidența acestei legi trebuie să decidă dacă rămân cu pensia sau cu salariul în termen de 15 zile. Demnitarii alesi pot cumula pensia cu salariul, cadrul legal fiind Constituția României, care nu poate fi modificată, iar actorii, profesorii și medicii pensionari pot lucra în continuare, urmând să fie plătiți în baza convențiilor civile și a drepturilor de autor.

Asta spunea in mare OUG 230/2008, aducand se pare un mare val de nemulțumire in randul unor anumite grupe de pensionari salariați la stat.

Intre noi fie vorba era moarta din fasa. Deoarece, in primul rand afecta nume grele din toate domeniile cu "state" vechi de activitate si aducea atingere libertatii dreptului la munca. Din punctul meu de vedere nu aduce nici o atingere dreptului la pensie pentru ca despre asta se face vorba.

O grupa ar fi cei cu pensii speciale, pensionari MAPN, MAI, servicii speciale, justitie, care intre noi fie vorba nu iau pensia conform schemei de contributie la sistemul public de pensii, ci iau o pensie speciala din taxele noastre. Si care nu e mica deloc. Si sunt si tineri pensionari, cu plati compensatorii deloc neglijabile. Dupa ce s-au pensionat, a doua zi s-au angajat pe acelasi post. Specialisti, ce sa faci. Mai ales cei cu grade care au prins inaintarea in grad la apelul bocancilor. Si ca tineri pensionari au urmat rapid o facultate. Va mai amintiti de "cincinalul in patru ani" ?

O alta grupa sunt medicii despre care n-are rost sa mai vorbim. Sunt sute sau poate mii de tineri doctori cu rezidentiat care nu au loc in clinici. Prefera sa plece in alta tara unde sunt respectati si platiti. Parca anul trecut se oprea exodul cadrelor medicale!

Profesorii. Nici din acestia nu sunt destui. Dar platim sistemul public de invatamant de doua ori. O data dimineata la cursuri si dupa amiaza la meditatie neimpozabile. Salarii mici, ce sa-i faci!

Actorii sunt mai mult sau mai putin contestati. Dar s-au agitat cel mai mult. Pe la noi nu sunt impresari de actori. Poate asa s-ar rezolva ceva. Impresarii sunt ocupati cu blondele de la play-back.

Parlamentarii sunt intangibili. Pentru binemerita portie de somn si aberatii pe bani publici merita asa ceva.

Noi restul suntem cetateni de rangul doi. Noi nu avem dreptul sa cumulam salariul de la stat cu pensia de la stat.

Nu cred ca toti ar trebui sa se retraga! Sunt specialisti care mai au ceva de spus in domeniul lor de activitate.

Nu sunt Gigi-contra, dar se pare ca in tara noastra nu se mai formeaza specialisti in nici un domeniu. Ce fac facultatile din tara asta ? Iar specialistii "romanesti" sunt toti pensionari?

Aceia dintre ei care au ceea ce se numeste bun simt s-au retras in conditii onorabile si demne si in timp util si-au pregatit succesorii.

Pentru ceea ce au facut le suntem recunoscatori si le dorim sa-si traiasca viata conform varstei si sa fie linistiti ca sunt tineri care vor si ei sa faca mai mult si mai bine.

Restul de tovarasi, ca de pe atunci sunt in functie, nu-i lasa pe tineri sa se afirme.

Nu poate nici un tanar sa devina specialist daca nu e lasat.

Intre timp a ordonanta a fost atacata la Curtea Constitutionala. Care curte e formata in marea ei majoritate din judecatori pe care aceasta ordonanta i-ar fi afectat direct.

Dat fiind faptul ca la noi criza inca nu a prea venit, dupa capul unora, si ca vor fi numai 17 mii de someri, tot dupa capul lor, nu vom avea nici o criza a locurilor de munca. Este o mare oportunitate sa mentinem in functie pe toti pensionarii salariați la stat pe salarii de loc de neglijat.

Ca tinerii se pot duce direct in somaj dupa ce se intorc ei de pe la bursele lor din strainataturi. Ca, cine Doamne-lartama i-a trimis ?

Trageti voi concluziile.

P.S. Ordonanta a cazut! Traiasca legea!

REDACTIA AEPADO

Redactor-Sef: Catalin UNGURASU

Redactor-Sef Adjunct: Laurentia Mariana MEREUTA

Daca doriti sa publicati un articol in noul numar al Revistei AEPADO,
va rugam sa ne trimiteti un CV si titlul articolului dvs.

(cu o foarte succinta prezentare a continutului articolului)

la revista.aepado@gmail.com.

Va asteptam!